

1. Waarom zo'n abrupte einde aan dit bericht?

Vers 8 is een heel abrupt einde van het eerste Paasbericht, zoals Markus dat doorgeeft. Het is ook een vreemd einde, over de angst van de weggrennende vrouwen. Toch begint in vers 9 echt weer een nieuw gedeelte: 'Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week opgestaan was, verscheen Hij eerst aan Maria van Magdala, van wie Hij zeven boze geesten uitgedreven had. Zij ging heen en berichtte het hun, welke bij Hem geweest waren, die treurden en weenden. En toen zij hoorden, dat Hij leefde en door haar gezien was, geloofden zij het niet.' En dan gaat het verder, over allerlei andere verschijningen van Jezus. Het eerste bericht over de opstanding eindigt echt met vers 8. Veel bijbelgeleerden zeggen zelfs dat het totale Markus-evangelie eindigt met vers 8. Dat komt omdat een aantal oude handschriften hier inderdaad stoppen. Vers 9 tot en met 20 staan in veel bijbeluitgaven tussen vierkante haken, we weten niet zeker of ze door Markus zelf, in zijn eerste versie van het evangelie, zijn opgenomen. Overigens zijn er wel goede argumenten die daarvoor pleiten, ik neig er zelf in ieder geval naar om aan te nemen dat ook vers 9 tot en met 20 echt van Markus zijn.

Waarom eindigt deze gebeurtenis, hier, bij het graf, met angst? Waarom vluchten die vrouwen weg met siddering en ontzetting? Het is toch een fantastisch mooi bericht, dat Jezus leeft? Dat Hij is opgestaan? Dan ga je toch huppelen en zingen? Wat wil de Heilige Geest ons zeggen in vers 8?

2. Wat is de situatie?

Laten we beginnen bij het begin. Wie zijn die drie vrouwen? Maria van Magdala is één van de trouwste volgelingen van Jezus. Ooit heeft Jezus haar bevrijd van zeven demonen, zeven boze geesten, die haar in een wurggreep hielden en haar leven verwoestten. Jezus heeft de boze geesten uitgeworpen, en Maria kwam in de vrijheid! Ze is haar Verlosser eeuwig dankbaar! De tweede Maria die hier wordt genoemd is de moeder van Jacobus. In het vorige hoofdstuk wordt zij genoemd: 'de moeder van Jacobus de jongere en van Joses'. Wie deze Maria is, dat weten we eigenlijk niet, omdat we ook niet precies weten wie die Jacobus en Joses zijn. Van de derde vrouw, Salome, weten we wél wie zij is. Zij is de moeder van Jacobus en Johannes, twee discipelen van Jezus (dit blijkt uit de vergelijking van Mattheüs 27: 56 met Markus 15: 40). Misschien zijn er ook nog andere vrouwen bij geweest. In ieder geval gaat deze groep al heel vroeg op weg, op zondagmorgen. Ze hebben specerijen bij zich, om het lichaam van Jezus te gaan zalven. Na Zijn kruisdood was dat nog niet uitgebreid gebeurd, want het lichaam moest toen snel begraven worden, omdat de shabbath zou beginnen, en dan mag je niet begraven.

Ze zijn dus onderweg, en opeens zeggen ze: 'Hoe moet dat eigenlijk met die enorme steen voor de ingang van het graf? Wie moet die wegrollen?' En dan komen ze bij het graf, en wat zien ze: de steen is al weggerold! Wat is er gebeurd?! Grafrovers? Of zijn er al andere mensen bezig? Het hart klopt ze in de keel!

Toch gaan ze naar binnen. Ze moeten toch weten wat er aan de hand is? En als ze binnenkomen, is er weer die schrik! Daar zit iemand! Een jonge man, in het wit! En niet zómaar wit. Mattheüs schrijft: 'Zijn uiterlijk was als een

bliksem en zijn kleding wit als sneeuw.' Het is een engel! En dáár, nog één! Twee engelen, schrijft Lukas. 'Wees niet ontsteld, wees niet bang!' zegt de engel. 'U zoekt toch Jezus, de Nazarener, de gekruisigde? Hij is opgewekt, Hij is hier niet! Kijk, hier is de plaats, waar ze Hem neergelegd hadden. Maar ga snel naar de discipelen en naar Petrus, en zeg dat Hij vooruit gaat, naar Galilea. Daar zult u Hem zien, zoals Hij dat heeft gezegd.' Inderdaad, dat hééft Jezus gezegd (Markus 14: 28). De vrouwen moeten dat wachtwoord overbrengen: 'Hij gaat u voor naar Galilea.' De discipelen zullen het herkennen!

De vrouwen staan daar, in die kleine ruimte, met al dat licht van die engelen. Ze trillen en ze beven en ze begrijpen niet half wat er gezegd wordt. Ze rennen naar buiten, wèg, ze móéten snel naar de discipelen. Ze zijn compleet ontredderd. Maria van Magdala, zij is misschien meegerend, om de discipelen te gaan zoeken, maar tegelijkertijd trekt alles haar weer terug naar dat graf. En als ze daar weer terugkomt, in die tuin, begrijpt ze nog steeds niet wat er aan de hand

is. Het lijkt wel alsof ze totaal verdoofd is, en in een cocon van verdriet zit. Jezus Zelf moet eraan te pas komen en haar naam noemen, 'Maria!', en dán pas wordt ze wakker (Johannes 20: 16). Dan pas gaat het doordringen: het lichaam is niet gestolen! Jezus is opgestaan!

3. De boodschap van vers 8 voor ons

Waarom heeft de Heilige Geest dat Markus in de pen gegeven, die mededeling, dat de vrouwen in ontzetting zijn weggevlucht bij het graf? Wat is de boodschap van vers 8 voor ons? Ik noem u drie dingen. Het eerste gaat over God, het tweede gaat over ons, en het derde gaat over de mensen om ons heen.

Ten eerste: als hier staat dat die vrouwen sidderend van angst weggrennen, dan zegt dat iets over God. **Als Góð aan het werk is, als Hij Zijn macht toont, dan sidder je als mens...** Wij kunnen als mensen zoveel grote woorden in onze mond nemen over God. 'Als God dan goed is, waarom doet Hij dan niet zus of zo...' Wat zeggen we eigenlijk niet allemaal over God? God moet dit, God moet dat... Wij weten het allemaal! Wij zouden het wel weten, als wij God waren! En we vergeten dat we nietige, kleine, zondige mensen zijn. Als je op de Paasmorgen iets mag zien van de glorie en de majesteit van God, dan huiver je! Hij doorbreekt alle grenzen! Zijn macht overwint de dood! Die engel in zijn blinkende gewaad, met zijn uiterlijk als de bliksem, is nog maar een bóódschapper! Wie moet God Zelf dan wel niet zijn, in Zijn luister en majesteit?! Is Hij niet verschrikkelijk, zodat je verschrikt voor Hem?

Wij denken in ons leven, dat we als mensen de zaken wel keurig voor elkaar hebben. Maar de aarde hoeft maar een klein beetje te beven of een tsunami vaagt een heel gebied weg. Wie zijn wij eigenlijk? Kleine, nietige mensjes. Wie zijn wij, om maar over God te redeneren, en Hem voor te schrijven wat Hij moet doen? Wie zijn wij, om te bepalen wat allemaal wel kan en niet kan, en om dan ons oordeel te vellen: 'Is Jezus echt opgestaan uit de doden? Kan dat wel of kan dat niet?' Wie dénken we wel dat we zijn?! En hoe dúrven we het, om maar een beetje nonchalant om te gaan met God, en met Zijn Woord, en met Zijn geboden.

Als God laat zien wie Hij is, en Hij wekt Zijn Zoon op uit de dood, dan siddert iedere sterveling. Dat is één. God is véél groter dan wij denken.

Het tweede dat we leren uit vers 8, dat heeft met onszelf te maken, met ons geloof. Wat doen wij met Pasen? Dan zijn we blij, het is mooi weer, we eten lekkere eieren bij het ontbijt, met leuke servetten met paaskipjes en gezellige chocoladehazen bij de thee, en het is o zo genoeglijk allemaal.

Maar hier, **in vers 8, doorbreekt de Heilige Geest als onze genoeglijkheid**. Wat hier gebeurt, is wereldschokkend! De is de kosmos op z'n kop! Misschien bent u er aan gewend, het bericht, al tientallen jaren hoort u dat: 'Pasen, Jezus is opgestaan.' Zo, en nu gaan we gezellig koffie drinken. Nee, beseft u wat dat betekent??? De dood is kapotgebroken, van binnenuit! De dood! Hoort u dat? De dood! Kapotgebroken, geknakt, als een lat over je knie.

De dood! Hoort u dat? De dood is tenietgedaan, Jezus is opgestaan, Jezus de Leeuw van Juda overwon de dood. Het leven gaat niet naar een einde toe. Het gaat af op de eeuwigheid! Of je bent eeuwig bij God in het licht. Of je bent eeuwig ver van God in het duister. 2 Korinthiërs 5: 10: 'Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.'

Dit zijn grootse dingen! Hier, in het Paasevangelie, dreunt de aarde op z'n grondvesten. Het is een letterlijke, maar vooral een geestelijke aardbeving, met een kracht van 100.000 op de schaal van Richter! Markus laat dit stuk van zijn Evangelie uitlopen op sidderende mensen. Waarom? Om ons wakker te schudden! Hier gebéurt iets! En wat doen wij?! Dit is bewust een open eind! Abrupt breekt Markus af. En u voelt de vraag daarin: 'Wat doe jij?'

De dood wordt doorbroken! Zíé je het niet?! De dood wordt vernietigd! Kom uit je loomheid! Word wakker uit je slaap en val op je knieën voor de opgestane Heer! Pasen is geen genoeglijk feest. Pasen is zó mooi, zó onvoorstelbaar mooi, Pasen is **verschrikkelijk** mooi!

Jezus, de Heiland, Hij blinkt in luister! Hij die Zich heeft gegeven tot in de diepste diepten, Hij die Zich heeft laten beschimpen en bespotten, Hij die is doodgemarteld, Hij leeft! Hij leeft! En Hij wil u en jou eeuwig leven schenken! Hij wil je leven opheffen uit het stof! Hij wil jouw naam laten oplichten in het duister van deze wereld! Hij wil geven, dat jouw leven gaat stralen als een ster. Hij is je Redder, Hij is je Verlosser! Val op je knieën, aanbid Hem en geef Hem héél je leven, met alles erop een eraan!

Dat was het tweede. Deze tekst zegt iets over God, over ons, en over de mensen om ons heen. Dat is **het derde**. Het bericht van de engelen, dat Jezus is opgestaan, dat wordt niet meteen met gejuich ontvangen. Deze vrouwen gaan niet huppelend naar huis. En de discipelen, die geloven er eerst ook niets van! Is het dan zo gek, als mensen om ons heen denken: 'Ach, Pasen... Jezus opgestaan? Het is een mooi verhaal, maar meer niet. Een mythe. Natuurlijk is het niet echt gebeurd.'

Ook de volgelingen van Jezus konden het eerst niet geloven. Wij moeten vooral maar niet hooghartig zijn naar anderen toe, voor wie dit te hoog gegrepen is. En misschien gaat het helemaal niet over 'anderen', misschien gaat het wel over uzelf. Of over jou. Misschien zit jij hier, en kun je het ook niet geloven. 'Jezus opgestaan? Nee...'

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl

Inderdaad: soms kost dat tijd, om tot erkenning te komen van Jezus als de opgestane Heer. Daar is soms tijd voor nodig, maar wat vooral nodig is, dat is de Heilige Geest! Alleen de Heilige Geest kan je tot geloof brengen in de opgestane Heer. Misschien is dat wel de belangrijkste les van vers 8. **Geloof komt nóóit vanzelf**. Dat blijkt hier wel heel duidelijk. Zelfs al heb je engelen gezien, dan nog kun je vastzitten in een cocon van ongeloof, onbegrip en angst. Geloof is een geschenk, waar je om mag bidden. Voor jezelf, en ook voor een ander. En wat is het dan heerlijk als er mensen zijn die je daarbij de weg wijzen. Als mensen je laten zien hoe je God kunt leren kennen, en je leren om te bidden om de Heilige Geest. Als de Heilige Geest in je leven komt, dan ga je het zien: hoe onvoorstelbaar rijk deze boodschap is, de boodschap van Pasen, hoe **verschrikkelijk mooi!**

En als je dat hebt ontdekt, als je Jezus Zelf hebt leren kennen, als de levende Heer, dan verdwijnt je angst. Hij heeft toch de dood overwonnen? Waar zou je dan nog bang voor zijn? 'Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft, die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?'

Pasen. De gebeurtenissen zijn zó indrukwekkend, ja, daar word je bang van. Doodsbang! Maar als je eenmaal hebt ontdekt wát er precies gebeurt is, en Wie Hij is, de opgestane Heer, dan verdwijnt je angst voorgoed.

In een boek van ds. C. den Boer las ik, dat hij ooit op bezoek was in het stadje Split in Kroatië. Hij nam daar een kijkje bij de ruïnes van het paleis van de

Romeinse keizer Diocletianus, die het had laten bouwen in de derde eeuw na Christus (*zie afbeelding*). Diocletianus had een hartgrondige haat tegen christenen. Hij vervolgde ze, en liet de christenen in de zee gooien, waar ze een afschuwelijke verdrinkingsdood stierven. Maar voordat ze in zee werden gegooid, moesten ze eerst voor hem werken, als slaven, bij de bouw van zijn paleis. Ds. Den Boer schrijft: 'Nog steeds staan daar in Split de verweerde muren van dat paleis. En wie zijn ogen goed de kost geeft, ontdekt dat hier christenhanden aan het werk zijn geweest. Want hier en daar treft men in die oude muren de afbeelding aan van een vis. Die christenen konden het blijkbaar niet laten om het symbool van hun geloof achter te laten. De vis. Het Griekse woord voor "vis" is immers "ichthus", En de letters van dat Griekse woord waren voor hen een afkorting: Iêsous Christos Theou huios sotèr – Jezus Christus, Zoon van God, Redder. Al wachtte deze christenen een afschuwelijke dood, zij wisten en geloofden dat Jezus hun Redder was en dat zonde en dood door Hem overwonnen waren, toen Hij voor hen stierf op Golgotha. Hij had hen meegenomen in Zijn dood. Zij hadden de dood achter de rug. Zonde, dood, satan en hel hadden hun aanspraken verloren. Zij zaten niet meer onder de plak daarvan. Zij waren met Jezus opgestaan en wandelden in een nieuw leven! Ook als slaven. Zij hadden toekomst, ook al wisten ze dat ze als martelaars zouden sterven.'

Pasen: een verschrikkelijk mooi bericht! Zing ervan, gemeente! Loof God erom! En leef eruit! Amen.